

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Hjemløs

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Hjemløs", i Goldschmidt, M. A.: *Hjemløs*, udg. af Mogens Brøndsted ; Harald Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 334. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt04-shoot-idm140467280743008.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Hjemløs

Det subjektive islæt fremgår allerede gennem optakten til Europaafsnittet i form af rejsebrevet til hans fortrolige Schjøtt. Han har undervejs mødt en landflygtig komtesse, hjulpet hende da toget løb af sporet og ved sin interesse for hende vakt en ung kvindelig medpassagers jalousi. Foruden de håndfaste symboler på hjemløshed (landflygtighed og afsporing) gentager dette konstellationen 335 fra en rotur, hvor hans betagelse af skuespillerinden fik den skinsyge Marie Elisabeth til at lade sig falde over bord (I s. 261 f). Skuespillerinden er da også den første fra hjemlandet som han genser - i Rom hvortil alle veje fører. Eller gehører, idet han i et osteri uset overværer hendes opgør med sin adelige gemal og svigermor. Hun længes tilbage mod teatret og også til Ottos ildfulde tilbedelse, og i Vatikanets antiksæl finder hun samme lighed mellem ham og Apollonstatuen, som han fandt mellem den og Schjøtt: pileskytten mod idealets fjender. Han føler sig ildnet til bedrifter og beder i Colosseum stedets ånder bønne ham - en »forstørret gentagelse« af bønnen på den københavnske gade til muserne og gratierne. Nu ønsker han ikke blot at besynges livet, men at sætte sig til doms og vove livet derved.